

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2T/144/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216010301
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Tomašková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2023:8216010301.42

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Tomaškovej a prísediacich Mgr. Paulíny Kučečkovej a A. B. C., v trestnej veci vedenej proti obžalovanému D. E., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin legalizácie z príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, účinného do 30.04.2011 na hlavnom pojednávaní dňa 14.07.2023 jednohlasne takto

rozhodol:

Obžalovaný:

D. E. F. G. H. I. , nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom
J., K. D. L. M. XX

sa uznáva v i n n ý m , ž e

ako konateľ obchodnej spoločnosti Stav Polz, s.r.o., so sídlom podnikania J., N. O. XX, dňa 20. 01. 2011 zriadil v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka Bardejov, Radničné Námestie 7 ako jediný oprávnený disponent bežný účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý boli dňa 08. 03. 2011 z bežného účtu obchodnej spoločnosti Sell Out S.R.L., so sídlom podnikania P., Q. R. XX, N. M. XXXX/XXXX, ktorému prináleží IBAN: S., vedeného v banke Intesa Sanpaolo SPA, pobočka Rím, Viale Citta D Europa 847, zo strany doposiaľ nestotožnenej osoby, za požičanie kanálu „remote banking“ bezhotovostne prevedené finančné prostriedky vo výške 44.800,- €, pričom aj napriek vedomosti, že s uvedenou zahraničnou spoločnosťou nikdy neobchodoval a preto nebol zákonný dôvod na prijatie akýchkoľvek finančných prostriedkov od tejto obchodnej spoločnosti, s cieľom zatajenia existencie týchto finančných prostriedkov, pochádzajúcich zo spáchania podvodnej trestnej činnosti doposiaľ neznámou osobou na území Talianskej republiky, vrátane ich zaistenia na účely trestného konania, dňa 08. 03. 2011 v pobočke Československej obchodnej banky, a.s., Bardejov, Radničné Námestie 7 uskutočnil výber finančnej hotovosti vo výške 7.000,- €, dňa 09. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatu, nachádzajúceho sa v J., ul. Duklianska výber finančnej hotovosti vo výške 2.000,- €, dňa 10. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatov, nachádzajúcich sa v Bardejove na uliciach I. M. XX, C. M. XX R. N. O. M. X celkom 6 hotovostných výberov finančných prostriedkov v celkovej výške 8.000,- € a dňa 11. 03. 2011 prostredníctvom internet bankingu, poskytnutím autorizačných údajov, umožnil F. T. za účelom poskytnutia mu pôžičky, previesť na jeho bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodnej banke, a.s., so sídlom podnikania Bratislava, Michalská č. 18 finančné prostriedky vo výške 10.000,- €, čím takto na škodu obchodnej spoločnosti Sell S.R.L., so sídlom podnikania Taliansko, Via Australia 15, Rím získal pre seba prospech vo výške 44.800,- €,

t e d a

v úmysle zatajiť existenciu príjmu z trestnej činnosti, jeho zaistenia na účely trestného konania, tento previedol na seba a požičal inému, čím takto získal značný prospech,

č í m s p á c h a l

zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (v znení účinnom do 30.04.2011 podľa zákona č. 547/2010 Z.z.)

Za to mu súd u k l a d á :

Podľa § 233 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá a ukladá probačný dohľad nad správaním sa obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určujú skúšobnú dobu v trvaní 5 (piatich) rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona obžalovanému ukladá obmedzene spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona r u š í sa rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 zo dňa 16.09.2011, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 250 hodín, premenený na trest na odňatia slobody vo výmere 125 dní so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia; rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/99/2012 zo dňa 18.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/42/2013 zo dňa 09.07.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trestný rozkaz Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 0T/39/2016 zo dňa 12.8.2016, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky výroky na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove podal súdu dňa 27.06.2016 obžalobu na obvineného D. E. pre zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm. a/, ods.3 písm. b/ Trestného zákona, účinného do 30.04.2011, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako konateľ obchodnej spoločnosti Stav Polz, s.r.o., so sídlom podnikania J., N. O. XX, dňa 20. 01. 2011 zriadil v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka Bardejov, Radničné Námestie 7 ako jediný oprávnený disponent bežný účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý boli dňa 08. 03. 2011 z bežného účtu obchodnej spoločnosti Sell Out S.R.L., so sídlom podnikania P., Q. R. XX, N. M. XXXX/XXXX, ktorému prináleží IBAN: S., vedeného v banke Intesa Sanpaolo SPA, pobočka Rím, Viale Citta D Europa 847, zo strany doposiaľ nestotožnenej osoby, za požičanie kanálu „remote banking“ bezhotovostne prevedené finančné prostriedky vo výške 44.800,- €, pričom aj napriek vedomosti, že s uvedenou zahraničnou spoločnosťou nikdy neobchodoval a preto nebol zákonný dôvod na prijatie akýchkoľvek finančných prostriedkov od tejto obchodnej spoločnosti, s cieľom zatajenia existencie týchto finančných prostriedkov, pochádzajúcich zo spáchania podvodnej trestnej činnosti doposiaľ neznámou osobou na území Talianskej republiky, vrátane ich

zaistenia na účely trestného konania, dňa 08. 03. 2011 v pobočke Československej obchodnej banky, a.s., Bardejov, Radničné Námestie 7 uskutočnil výber finančnej hotovosti vo výške 7.000,- € dňa 09. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatu, nachádzajúceho sa v J., ul. Duklianska výber finančnej hotovosti vo výške 2.000,- €, dňa 10. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatov, nachádzajúcich sa v Bardejove na uliciach Komenského č. 43, Slovenská č. 18 a Radničné Námestie č. 7 celkom 6 hotovostných výberov finančných prostriedkov v celkovej výške 8.000,- € a dňa 11. 03. 2011 prostredníctvom internet bankingu, poskytnutím autorizačných údajov, umožnil F. T. za účelom poskytnutia mu pôžičky, previesť na jeho bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodnej banke, a.s., so sídlom podnikania Bratislava, Michalská č. 18 finančné prostriedky vo výške 10.000,- €, čím takto na škodu obchodnej spoločnosti Sell S.R.L., so sídlom podnikania Taliansko, Via Australia 15, Rím získal pre seba prospech vo výške 44.800,- €.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného D. E., ako aj prečítaním listinných dôkazov spisu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný D. E. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou a na otázky súdu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, t.j. či rozumie čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radíť o spôsobe obhajoby; či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu; či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu a či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm. a/, ods.3 písm. b/ Trestného zákona, účinného do 30.4.2011, zhodne odpovedal odpoveďou „áno“.

Súd v súlade s návrhom prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného D. E. o jeho vine podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku a zároveň rozhodol, že ďalšie dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

Poškodený, spoločnosť Sell Out S.R.L. so sídlom podnikania Taliansko, Via Australia 15, Rím sa na hlavné pojednávanie nedostavil, v prípravnom konaní si nárok na náhradu škody neuplatnil.

Na základe takto vykonaného dokazovania, na základe vyhlásenia obžalovaného D. E., že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou, súd veci rozhodol rozsudkom, ktorým uznal obžalovaného D. E. vinným zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou na tom skutkovom základe, že ako konateľ obchodnej spoločnosti Stav Polz, s.r.o., so sídlom podnikania J., N. O. XX, dňa 20. 01. 2011 zriadil v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka J., N. O. X ako jediný oprávnený disponent bežný účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý boli dňa 08. 03. 2011 z bežného účtu obchodnej spoločnosti Sell Out S.R.L., so sídlom podnikania P., Q. R. XX, N. M. XXXX/XXXX, ktorému prináleží IBAN: S., vedeného v banke Intesa Sanpaolo SPA, pobočka Rím, Viale Citta D Europa 847, zo strany doposiaľ nestotožnenej osoby, za požičanie kanálu „remote banking“ bezhotovostne prevedené finančné prostriedky vo výške 44.800,- €, pričom aj napriek vedomosti, že s uvedenou zahraničnou spoločnosťou nikdy neobchodoval a preto nebol zákonný dôvod na prijatie akýchkoľvek finančných prostriedkov od tejto obchodnej spoločnosti, s cieľom zatajenia existencie týchto finančných prostriedkov, pochádzajúcich zo spáchania podvodnej trestnej činnosti doposiaľ neznámou osobou na území Talianskej republiky, vrátane ich zaistenia na účely trestného konania, dňa 08. 03. 2011 v pobočke Československej obchodnej banky, a.s., Bardejov, Radničné Námestie 7 uskutočnil výber finančnej hotovosti vo výške 7.000,- € dňa 09. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatu, nachádzajúceho sa v J., ul. Duklianska výber finančnej hotovosti vo výške 2.000,- €, dňa 10. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatov, nachádzajúcich sa v Bardejove na uliciach Komenského č. 43, Slovenská č. 18 a Radničné Námestie č. 7 celkom 6 hotovostných výberov finančných prostriedkov v celkovej výške 8.000,- € a dňa 11. 03. 2011 prostredníctvom internet bankingu, poskytnutím autorizačných údajov, umožnil F. T. za účelom poskytnutia mu pôžičky, previesť na jeho bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodnej banke, a.s., so sídlom podnikania Bratislava, Michalská č. 18 finančné prostriedky vo výške 10.000,- €, čím takto na škodu obchodnej spoločnosti Sell S.R.L., so sídlom podnikania Taliansko, Via Australia 15, Rím získal pre seba prospech vo výške 44 800,- €, čím takto svojím konaním naplnil znaky zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, účinného do 30.04.2011 a zato mu uložil súhrnný trest

odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu pre inú trestnú činnosť. Súd súčasne zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Bardejov, sp. zn. OT/39/2016 zo dňa 12.8.2016, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia majetku pochádzajúceho z trestnej činnosti.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obžalovaný D. E. odvolanie a odvolací súd uznesením zo dňa 20.09.2017, sp. zn. 5To/3/2017 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V dôvodoch zrušujúceho uznesenia odvolací súd konštatoval, že procesný postup prvostupňového súdu nemožno považovať za zodpovedajúci zákonu, keďže ním došlo k porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom. Porušenie práva na obhajobu u obžalovaného je založené na tom, že reálne nebol poučený podľa § 257 ods. 5, 8 Trestného poriadku po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku a aj keď tento postup vytýkaný nebol, ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, na ktorý odvolací súd pri prerokovaní odvolania musel prihliadať.

Na základe uvedených zistení preto odvolací súd neobmedzil prieskumnú povinnosť napadnutého rozsudku len na výrok o treste, ale na podklade podaného odvolania obžalovaným D. E. ako osobou oprávnenou preskúmal napadnutý rozsudok v celom rozsahu v intenciách ust. § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Opierajúc sa o popísaný postup konajúceho súdu odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k vyhláseniu, že je vinným zo spáchania skutku, sú opodstatnené a prijaté vyhlásenie so zreteľom na nesprávny procesný postup spočívajúci v absencii poučenia podľa § 257 ods. 5, 8 Trestného poriadku nemá svoj zákonný podklad, preto naň nemožno prihliadať.

Po preskúmaní výhrad obžalovaného s poukázaním na vyššie uvedené zistenia odvolací súd uzavrel, že tieto sú opodstatnené a výrok o vine v napadnutom rozsudku tak nemá svoj zákonný podklad.

Okrem už vyššie konštatovaných chýb v postupe konajúceho súdu odvolací súd zistil aj ďalšiu, ktorá zakladá porušenie práva na obhajobu, keď obžalovaný nemal možnosť vyjadriť sa v práve záverečnej reči, pretože po prednese záverečných rečí prokurátora a obhajkyne obžalovaný bol vyzvaný iba na prednes posledného slova. Takýto postup je zrejмый zo zvukového záznamu, hoci v zápisnici je záznam o možnosti predniesť záverečnú reč.

Z dôvodu zásadného porušenia práva na obhajobu odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu postupom podľa § 321 od. 1 písm. a/, b/, c/ Trestného poriadku a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil konajúcemu súdu, pretože v dôsledku nesprávneho procesného postupu je potrebné vykonať odznovu hlavné pojednávanie v takom rozsahu, aby bolo možné rozhodnúť v merite veci.

Aj napriek tomu, že konajúci súd dokazovanie k výroku o vine nevykonal a tento oprel o vyhlásenie obžalovaného, v dôsledku čoho niet podkladu na hodnotenie skutkových zistení, odvolací súd si dovoľuje poznamenať, že o časti skutkových tvrdení obžaloby existujú i v tomto štádiu trestného stíhania dôvodné pochybnosti, keďže tieto nemajú oporu v zabezpečených dôkazoch orgánmi činnými v trestnom konaní.

Obžalovanému je kladený za vinu skutok, ktorý je po právnej stránke kvalifikovaný ako zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 Trestného zákona. Tohto trestného činu sa dopustí ten, kto príjem alebo vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnej činnosti, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmať ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie,

a) prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, prevedie v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak seba alebo inému zadováži, alebo

b) drží, uschováva, ukrýva, užívá, spotrebuje, zničí, zmení alebo poškodí.

Z citovaného znenia základnej skutkovej podstaty vyplýva, že zo subjektívnej stránky sa vyžaduje špecifický úmysel páchatel'a vo forme zatajenia existencie príjmu alebo iného majetku z trestnej činnosti v úmysle zatajenia existencie takého príjmu alebo veci, prípadne v zakrytí ich pôvodu v trestnom čine alebo ich určenia na jeho spáchanie. Na trestnosť činu sa teda vyžaduje, aby páchatel vedel o pravom pôvode, použití alebo určení legalizovaného príjmu alebo majetku alebo veci, teda že ide o príjem, majetok z trestnej činnosti, resp. o vec, ktorá je príjmom z trestnej činnosti, je určená alebo použitá na jeho spáchanie. Pôjde aj o zmarenie ich zaistenia na účely trestného konania alebo ich prepadnutia alebo zhabania.

Odvolačný súd v nadväznosti na uvedené dáva do pozornosti, že úmyselné zavinenie sa musí vzťahovať na všetky znaky objektívnej stránky uvedeného zločinu, čo pre daný prípad znamená preukázať vedomosť obžalovaného o tom, že finančné prostriedky pochádzajú zo spáchania trestnej činnosti doposiaľ neznámou osobou na území Talianska, a cieľom konania obžalovaného bolo zatajiť existenciu týchto finančných prostriedkov. V tejto súvislosti ale je potrebné upriamiť pozornosť i na to, že poškodená obchodná spoločnosť Sell S.R.L. so sídlom podnikania Taliansko, Via Australia 15, Rím, mala finančné prostriedky na svojom účte legálne zo svojej podnikateľskej činnosti, k čomu vypovedal ako svedok F. A., čo spochybňuje tvrdenie obžaloby, že išlo o finančné prostriedky pochádzajúce z trestnej činnosti. Z doposiaľ zabezpečených dôkazov orgánmi činnými v trestnom konaní ale možno nateraz usudzovať, že finančné prostriedky poškodenej obchodnej spoločnosti mali byť objektom trestnej činnosti, čo by mohlo mať vplyv na ustálenie skutkových okolností a následnú právnu kvalifikáciu skutku.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd pri jeho preskúvaní zistil, že konajúci súd síce vykonal dokazovanie prečítaním listín, avšak nie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie o treste. Ak konajúci súd s prihliadnutím na okolnosti prejednávaneho prípadu a z prechádzajúcich odsúdení obžalovaného uzavrel, že má byť uložený súhrnný trest (§ 42 Tr. zák.), mal na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, za účelom zistenia, ku ktorému odsúdeniu má byť súhrnný trest ukladaný. Odvolací súd má zato, že aj negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nemôže vychádzať len zo všeobecných odborných znalostí a úvah súdu (pozri R 55/2013).

V danom prípade, vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutku mal dopustiť dňa 08.03.2011, ktorý zjavne predchádzal jeho nasledujúcim odsúdeniam, bolo povinnosťou konajúceho súdu prečítať podstatný obsah trestných spisov viažucich sa k rozsudkom Okresného súdu Bardejov vedených sp. zn. 2T 95/2011 zo dňa 16.09.2011, sp. zn. 1T 27/2012 zo dňa 28.05.2012 a sp. zn. 2T 99/2012 zo dňa 18.09.2013 a nielen obsah trestného spisu sp. zn. 0T 39/2016, aby vedel posúdiť, ktoré trestné činy sú zbíhajúcou sa trestnou činnosťou a ktoré recidívou.

Na uvedené skutočnosti poukázal odvolací súd najmä z toho dôvodu, aby pri opätovnom prerokovaní veci konajúci súd už reagoval aj na nedostatky, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu aj v tomto štádiu trestného stíhania.

Súd vo veci vykonal ďalšie dokazovanie, a to prečítaním vyššie uvedeného zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, opätovným výsluchom obžalovaného D. E., výsluchom svedkov D. N., F. T., F. A., ako aj prečítaním listinných dôkazov spisu a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný D. E. na hlavnom pojednávaní trval na svojej nevine a uviedol, že trvá aj na svojich doterajších výpovediach, následne obžalovaný požiadal o možnosť vykonať vyhlásenie podľa § 257 Trestného poriadku a po zákonom poučení v zmysle ustanovenia § 257 Trestného poriadku, obžalovaný D. E. podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu obžalobou a na otázky súdu podľa § 333 ods.3 písm. c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku, zhodne odpovedal odpoveďou „áno“ a súd v súlade s návrhom prokurátora toto vyhlásenie obžalovaného prijal.

Na základe takto vykonaného dokazovania, na základe vyhlásenia obžalovaného D. E. podľa § 257 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku tak mal súd za preukázané, že obžalovaný D. E. tým, že ako konateľ

obchodnej spoločnosti Stav Polz, s.r.o., so sídlom podnikania J., N. O. XX, dňa 20. 01.2011 zriadil v Československej obchodnej banke, a.s., pobočka J., N. O. X ako jediný oprávnený disponent bežný účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorý boli dňa 08. 03. 2011 z bežného účtu obchodnej spoločnosti Sell Out S.R.L., so sídlom podnikania P., Q. R. XX, N. M. XXXX/XXXX, ktorému prináleží IBAN: S., vedeného v banke Intesa Sanpaolo SPA, pobočka Rím, Viale Citta D Europa 847, zo strany doposiaľ nestotožnenej osoby, za požičanie kanálu „remote banking“ bezhotovostne prevedené finančné prostriedky vo výške 44.800,- €, pričom aj napriek vedomosti, že s uvedenou zahraničnou spoločnosťou nikdy neobchodoval a preto nebol zákonný dôvod na prijatie akýchkoľvek finančných prostriedkov od tejto obchodnej spoločnosti, s cieľom zatajenia existencie týchto finančných prostriedkov, pochádzajúcich zo spáchania podvodnej trestnej činnosti doposiaľ neznámou osobou na území Talianskej republiky, vrátane ich zaistenia na účely trestného konania, dňa 08. 03. 2011 v pobočke Československej obchodnej banky, a.s., Bardejov, Radničné Námestie 7 uskutočnil výber finančnej hotovosti vo výške 7.000,- € dňa 09. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatu, nachádzajúceho sa v J., ul. Duklianska výber finančnej hotovosti vo výške 2.000,- €, dňa 10. 03. 2011 uskutočnil prostredníctvom bankomatov, nachádzajúcich sa v J. O. K. I. M. XX, C. M. XX R. N. O. M. X celkom 6 hotovostných výberov finančných prostriedkov v celkovej výške 8.000,- € a dňa 11. 03. 2011 prostredníctvom internet bankingu, poskytnutím autorizačných údajov, umožnil F. T. za účelom poskytnutia mu pôžičky, previesť na jeho bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v Československej obchodnej banke, a.s., so sídlom podnikania Bratislava, Michalská č. 18 finančné prostriedky vo výške 10.000,- €, čím takto na škodu obchodnej spoločnosti Sell S.R.L., so sídlom podnikania Taliansko, Via Australia 15, Rím získal pre seba prospech vo výške 44.800,- €, čím takto svojim konaním naplnil znaky zločinu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods.1 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, účinného do 30.04.2011, zo spáchania ktorého ho súd uznal vinným.

Súd vykonal ďalšie dokazovanie ohľadne osoby obžalovaného D. E. prečítaním listinných dôkazov spisu, odpisu z registra trestov a charakteristik, ako aj oboznámením sa s obsahom trestných spisov Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/95/2011, 2T/99/2012, 1T/27/2012 a 0T/39/2016.

Obžalovaný D. E. je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, má 15 záznamov o spáchaní priestupku, podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ 17x súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 0T/39/2016 zo dňa 12.08.2016, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360.ods. 1, 2 písm. a/, b k trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

V danom prípade obžalovaný úmyselným konaním, aj keď mal vedomosť o tom, že peniaze pochádzajú z trestnej činnosti, týmto príjmom disponoval, a to v úmysle existenciu tohto príjmu zatajiť.

Súd u obžalovaného prihliadol na pohľadujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu skutku priznal, ale aj na priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, t.j. že doposiaľ bol 17x súdne trestaný.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, vzhľadom na priznanie sa obžalovaného a jeho ľútosť, vzhľadom na výšku majetkového prospechu získaného trestnou činnosťou, ale tiež aj vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 17x súdne trestaný, na druhej strane však aj s poukazom na dĺžku konania, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku, ale aj vzhľadom na vek a zdravotný stav obžalovaného, uložil súd obžalovanému za toto jeho protiprávne konanie súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon mu podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom a súčasne obžalovanému uložil aj obmedzenia spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, ako aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii, alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Súd súčasne zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/95/2011 zo dňa 16.09.2011, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest povinnej práce vo výmere 250 hodín, premenený na trest odňatia slobody vo výmere 125 dní, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu

so stredným stupňom stráženia, ďalej rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/99/2012 zo dňa 18.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To/42/2013 zo dňa 09.07.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trestný rozkaz Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/39/2016 zo dňa 12.08.2016, a to vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd má zato, že uložený trest postačí pre nápravu a prevýchovu obžalovaného a že aj uložením tohto druhu trestu sa u obžalovaného dosiahne účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tunajšom súde. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor tak môže urobiť aj proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu v prospech obžalovaného aj proti jeho vôli podať zákonný zástupca obžalovaného a jeho obhajca, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená.

Odvolanie môže podať aj štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať aj poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať aj zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.